

undtagne, jfr. Forslagets § 49. Denne Fremgangsmaade er formentlig den ene naturlige, naar det principielle Udgangspunkt er, at alle Arbejdsgivere bør være forsikringspligtige. En Opregning af, hvilke Virksomheder Loven skal finde Anvendelse paa, kan vanskelig blive udtømmende, og Følgen heraf kan blive, at Arbejdsgivere, om hvis Forsikringspligt der ikke burde være Tvivl, intet Ansvar faar overfor deres Arbejdere.

Af de i det følgende fremsatte Bemærkninger til Forslagets enkelte Paragraffer vil det fremgaa, at man paa flere Punkter har søgt at udfylde Mangler og raade Bod paa praktiske Ulemper ved den bestaaende Lovgivning. Men man har desuden foreslaaet Ændringer af principiel Natur, der indeholder en videre Udvikling af de grundlæggende Synspunkter, hvorpaa vor Ulykkesforsikringslovgivning hviler. Derimod har man anset det for rettest ikke at komme ind paa en nærmere Drøftelse af disse grundlæggende Synspunkter og eventuelt foreslaa Grundlaget for Lovgivningen ændret.

Det maa iøvrigt siges, at der ikke fra de direkte interesseredes Side er kommet nogen egentlig Utilfredshed med det gældende System for Erstatningernes Udbetaling til Orde. —

Man skal herefter gaa over til at fremsætte nogle Bemærkninger om Forslagets vigtigste Bestemmelser, navnlig for saa vidt disse afviger fra den gældende Lovgivning.

Som det vil ses, er der i § 1, 2det Stykke, optaget en Bestemmelse om, at *skadelige Paavirkninger* af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Arbejdet eller de Forhold, hvorunder dette foregaa, og som medfører Føringelse af Erhvervs- evnen eller Død, *regnes lige med Ulykkestilfælde*.

Til Begrundelse heraf skal henvises til, at Ulykkesforsikringen i Virkeligheden er en begrænset Invaliditets- og Efterladteforsikring. Begrænsningen er dobbelt, idet Forsikringen dels kun gælder Følger af skadelige Paavirkninger under Erhvervsarbejde, dels kun Paavirkninger, der virker pludseligt. De saakaldte Erhvervs sygdomme kommer saaledes ikke i Betragtning. Denne Udelukkelse af Erhvervs sygdommene lader sig kun begrunde ved Hensyn af praktisk Natur. Der har da ogsaa i nyere Ulykkesforsikringslove vist sig en Tendens til at udstrække Forsikringen til Følgerne af i hvert Fald visse Erhvervs sygdomme. Den engelske Ulykkesforsikringslov af 1906

indeholder saaledes en Række Bestemmelser om, at særlig nævnte Erhvervs sygdomme i visse nærmere angivne Virksomheder skal regnes lig med Følger af Ulykkestilfælde. Af den nævnte Paragraf fremgaaer det imidlertid, hvor store Vanskeligheder der er forbundet med Genemførelsen af disse Bestemmelser. Netop fordi Bedriftssygdomme skyldes længere Tids skadelig Paavirkning, kan det ofte være meget tvivlsomt, hvilken af flere Arbejdsgivere der maa anses for den ansvarlige, og naar man kommer til det Resultat, at Sygdommen skyldes skadelig Paavirkning i flere Virksomheder, opstaar vanskelige Spørgsmaal om Erstatningens Fordeling mellem de forskellige Arbejdsgivere. Disse Vanskeligheder har ført til, at der er givet den engelske Regering Bemyndigelse til med Parlamentets Tilslutning at paabyde tvungen Forsikring for de Arbejdsgivere, som henhører til de Industrier, i hvilke Bedriftssygdommene forekommer.

Efter Ministeriets Formening har Raa- det Ret i, at de praktiske Ulemper, der er forbundne med en Inddragelse af Erhvervs sygdommene under Ulykkesforsikringslovgivningen, er saa betydelige, at man maa se bort fra en saadan Inddragelse, hvilket er saa meget mindre betænkeligt, som Erhvervs sygdomme forekommer forholdsvis sjældent i dansk Industri, og Spørgsmaalet vel i det hele naturligt løses gennem en Lovgivning om almindelig Invalidforsorg. Derimod findes der en Gruppe af Tilfælde, som naturligst henhører under Ulykkesforsikringen, hvor den skadelige Paavirkning vel er af forholdsvis kort Varighed, men for langvarig til, at man kan tale om et „Ulykkestilfælde“. Som Eksempler kan nævnes det ofte forekommende Tilfælde, at en Vable med efterfølgende Betændelse opstaar efter nogen Tids Brug af et Arbejdsredskab, at en Fisker faar Seneskedebetændelse i Haanden efter lang Tids Roning, at en Sømand faar Koldbrand i Fødderne, fordi han under et Stormvejr, der har været nogle Dage, hyppigt har faaet kolde Fødder. Det er disse Tilfælde, man har haft for Øje med Bestemmelsen i § 1, andet Stykke.

I § 3, første Stykke er optaget en Bestemmelse om, at Forsikringen ogsaa gælder Ulykkestilfælde, som bevisligt skyldes den forsikredes *Forsøg paa Redning af Menneskeliv*, naar dette sker i Sammenhæng med en Beskæftigelse, som omfattes af Loven. Tilsvarende Bestemmelser fin-